

Testament de Carnestoltes V — Carnaval 1986

Estimats fills... de puta!

Només fa dos o tres hores
que la joia ens envaïa.
La setmana s'ha fet curta
i ara ha arribat el trist dia

d'enterrar Sa Majestat
i, amb aquest breu funeral,
considerar acabades
les festes de Carnaval.

Jo, Llucifer, gran diable,
sóc principal temptador
de tota mena de vici
i marrana afició.

I us dic, purs tarragonins,
que no perdeu l'esperit
folloner i follador
que aquests dies heu seguit.

Si podeu pecar avui,
no ho deixeu per a demà,
que és dolenta l'abstinència
en qüestions de carn i pa.

Seguiu al peu de la lletra
la diabòlica llei,
i ara escolteu la lectura
del llegat del nostre rei.

Tarragona, 11 de febrer de 1986
«Jo, Carnestoltes Cinquè,
amb profund agraïment
per la vostra gran rebuda,
he deixat fet testament.

Deixo aquest maleït món
de virtuts i castedats
amb el cos farcit d'alcohol
i els collons ben destrossats.

Maleeixo la Quaresma,

que s'endú mon curt regnat.
Sapigueu ara l'herència
i accepteu ma voluntat.

Els primers a heretar
i escoltar el meu consell
són els rucs i poca-soltes
que els falta un bull al cervell.

Em refereixo als soldats
combatents a la farina
que van usar males arts
i van fer el paperina.

Deixo farina de blat
per a aquesta colla d'ases
i que la calç i el ciment
se'ls guardin per fer-ne cases.

A un senyor, de nom Andreu,
d'AP carca conseller,
que creu que la meva festa
és un dispendi sobrer,

i que el marxós Carnaval
es volia carregar
com a sàdic defensor
d'idees de capellà,

li deixo el meu desig
i el del poble en general
de cridar amb totes les forces:
Visca el nostre Carnaval!

Al conseller d'Urbanisme
del nostre Ajuntament,
li deixo un cervell de savi
per no ser tan negligent.

Que s'ho pensi una miqueta
i no estigui tan tarat:
com pot fotre tantes boles
i destrossar la ciutat?

I a un altre conseller,
el cap de Relacions
de l'estimat consistori,

li pago quatre lliçons

de cultura catalana.
Aquest cony de PSC,
quan ha arribat al poder
s'ha oblidat de ser al carrer

i ara ens foten butlletins
i tele municipal
embrutats de castellà
per tocar-nos la moral.

I vosaltres, convergents,
els qui ara esteu rient,
no sigueu tan gamarussos.
Molt de "Visca el president!",

però, quan gira l'esquena,
ja passeu del seu partit.
Us regalo coherència
perquè en traieu profit.

Als fastigosos polítics,
un gran ram de margarides,
i que es matin entre ells
amb debats i altres parides.

Mentre es foten mastegots,
que les vagin desfullant
i s'evitin decidir
en l'assumpte de l'OTAN.

I que no us maregin més:
que es deixin de preguntetes,
que els donin a tots pel sac
i vagin a fer punyetes.

Deixo als fotuts espanyols
nous carnets d'identitat
perquè sembla que des d'ara
al continent han entrat.

De Salses a Guardamar,
des de Fraga a Maó,
sempre ha estat dintre d'Europa
la catalana nació.

No em vull oblidar dels ianquis
i els inútils de la NASA,
després de veure el gran pet
i adonar-me que fracassa

tant progrés i tanta hòstia,
tanta guerra de l'espai.
Vull deixar al *cow-boy* xoriço
un manual força guai

on s'explica detallat,
bona lletra i poc a poc,
com s'ho ha de manegar
per fer un bon castell de foc.

Us deixo a tots vosaltres,
ciudadans de Tarragona,
cent mil àngels de la guarda,
un per a cada persona,

perquè us sentiu protegits
i evitar així el trist sarcasme
de trobar, a cada pas,
tanta moto i tanta pasma.

I feu cara de bons nens,
i digueu sempre que sí,
quan us toquin els collons
demanant el DNI.

I deixo un diccionari
a tots els curts de gambals
que critiquen els diables
per dir mots tan infernals.

Que sàpiguen que cul, cony,
merda, cigala, sotana,
cardar, hòstia i collons,
són de parla catalana.

I tot aquell que sofreixi
de gran estretor mental,
el que temi els renecs
i dir les coses com cal,

que oblidi la censura
i no caigui en el parany

de defensar la virtut:
ciudadans, pequeu tot l'any!

Visca la festa i fora la moral,
i quan tristament m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal:
no pareu de cridar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Sisè!»